

?Constitucionalistes? Au, va!

«Per lluitar contra d'independentisme, l'estat espanyol s'ha saltat principis tan constitucionals com la presumpció d'innocència, els drets dels detinguts i el dels processats a un judici imparcial»

S'ha dit i repetit mil cops que el problema de Catalunya amb Espanya no és jurídic, sinó polític. Tanmateix, com que l'estat espanyol no sap fer política, i només entén l'estat de dret com a monopoli de la violència per part de les forces i cossos de seguretat de l'estat, estem encallats en un atzucac jurídic d'impossible desllorigador. ?No hi ha diàleg possible fora de la Constitució?, ens diuen.

Doncs em temo que dins de la Constitució ja no hi queda ningú. Per lluitar contra d'independentisme, l'estat espanyol s'ha saltat principis tan constitucionals com la presumpció d'innocència, els drets dels detinguts i el dret dels processats a un judici imparcial. Ha comès flagrants irregularitats processals, ha vulnerat la immunitat parlamentària de càrrecs electes i ha abusat a consciència de la presó preventiva. L'actual Estatut d'Autonomia, imposat a Catalunya per la sentència del 2010, no respon als principis del pacte constitucional establerts en els articles 151 i 152 de la Constitució. Els dirigents de Ciutadans que van venir a Vic la setmana passada, amb l'esperança de provocar algun brot de violència, no en saben res, de la Constitució.

És evident que ara estem encallats. Segurament les coses s'havien d'haver fet diferent. Diuen que és de savis rectificar. Però és que també en això, catalans i espanyols estem molt allunyats. Els uns, proclius a l'autocrítica (brillant el llibre de Francesc Marc Àlvaro, *Assaig general d'una revolta*); els altres, que són els que encadenen totes les píxies (des del recurs contra l'Estatut del 2006 fins a les detencions arbitràries de la setmana passada), s'aferren al castís *?sostenella y no enmendalla?*, tot i l'evidència del ridícul de la seva posició. Tan ridícula que és esmentada pel govern turc per argumentar que a la Unió Europea també hi ha autoritarisme, es vulneren els drets humans i es persegueixen els dissidents. Ves per on, Erdogan es converteix en un valedor de Pedro Sánchez i Manuel Marchena.

Serà difícil desencallar el problema. Perquè, diguem-ho d'una vegada: la major part de la Constitució Espanyola està molt bé (no endebades la van escriure grans juristes com Miquel Roca, Jordi Solé Tura o Miguel Herrero de Miñón); però quan l'Estat Major de l'exèrcit hi va posar la grapa la va revestir d'una incoherència insuportable, proclamant la indissolubilitat del territori espanyol (article 2) garantida per l'exèrcit (article 8), sense adonar-se, aquests militars, de l'absoluta incompatibilitat d'aquests principis amb la subordinació als Tractats Internacionals subscrits per Espanya, que la mateixa Constitució proclama just dos articles després (el desè). Doncs bé, Espanya va subscriure el Pacte Internacional dels Drets Civils i Polítics, signat per les Nacions Unides el 16 de desembre de 1966, i que en el seu article número u proclama que *?Tots els pobles tenen dret a l'autodeterminació. En virtut d'aquest dret, determinen lliurement el seu estatut polític i procuren també pel seu desenvolupament econòmic, social i cultural?.* I encara: *?Tots els signants del pacte (per tant, també Espanya) han de promoure l'exercici del dret a l'autodeterminació?.*

La mòmia de Franco encara riu.